

پہ اسلام کی دینی حکم

حکیم الامت حضرت مولانا

شah محمد اشرف علی تھانوی بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

زبان:

قاری شبیر احمد

د تعلیم الاسلام و یہ پانی لخوا پر لیکہ کیزی:

www.TaleemulIslam-Radio.com

پہ اسلام کی دنیوی حکم

تألیف:

حضرت حکیم الامت مولانا اشرف علی تھانوی رحمۃ اللہ علیہ

ڈباؤن:
قاری شبیر احمد

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

ددي ڪتاب ڳوله حقوق د فپروونگي سره محفوظ دئ.

د ڪتاب پېڙندنه:

❖ د ڪتاب نوم	:	په اسلام کي د بيري حکم
❖ تأليف	:	حضرت مولانا حکیم الامت اشرف علی تھانوی رحمۃ اللہ علیہ
❖ ڦيارن	:	قاري شبير احمد
❖ كمپوزاو ڊيزاين	:	پوهه خپرندويه ټولنه / کندھار اريکي: - ۰۷۰۷۲۶۲۰۶۵
❖ لومړي چاپ	:	المریز کال ۱۳۸۸
❖ دريم چاپ	:	المریز کال ۱۳۹۱
❖ د خپرونی لپ	:	(۱)
❖ د چاپ شمپر	:	1000

شمبوره

لړلیک

صفحه

۱ ۱. سریزه
۲ ۲. د بیری خریل گناه کبیره ده ا و
۳ ۳. د بیری په اړه نبوی حدیثونه
۵ ۴. د بیری په اړه یو خو مسئلې
۹ ۵. د بیری خریل یوه بې خوندہ گناه ده
۹ ۶. د بیری پرپنسل یوه علامه د اسلام ده
۱۲ ۷. بهانې پ
۱۴ ۸. بیره پرپنسل اتباع د سنت ده
۱۴ ۹. د بیری په نه پرپنسلو کي جسمی تاوانونه
۱۹ ۱۰. په قرآن کريم کي د بیری حکم
۲۰ ۱۱. ضمیمه
۲۱ ۱۲. په بیره پرپنسلو کي اختیار نهسته
۲۱ ۱۳. توکه
۲۲ ۱۴. یوازی دروژی میاشت کي بیره پرپنسل
۲۲ ۱۵. بیره خریل د ذلت باعث ده
۲۳ ۱۶. د بیری د سنت والي مطلب
۲۴ ۱۷. علاج

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

د هغه خښتن په نوم چې انساني جورښت او بنه ئې د مخلوقاتو په وړاندي
داسي بنکاره کړي ده، چې بنکلا او ځلائي د لمري په څېر خرگنده ده.
درنو لوستونکو!

کومه رساله چې ستاسو په لاس کي ده، دا د هند د نیمي و چې د ستر عالم
تهانوي تأليف دي او یو تنکي او مذهب پاله ځوان شبيراحمد صاحب
ژباره ده، خرگنده ده چې د تهانوي تأليف و ټولو دنيا والو ته قابل قبول
دي، نوزه بايد دو مره وو ايم، چې دغه ژباره دېره په زره پوري او په او سنۍ ټولنه
کي سخته ورته ارتيا ده، اللہ ﷺ دی، مؤلف او ژبارن د خپل رحمت په لورونه
ونازوی. آمين

په درښت

افقر الوری مولوی عبدالهادی حماد
مدرس و ناظم جامعه اسلامیه اشرفیه

بِسْمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

د بيري خريل گناه كبيره ده او په هغه پسخند و هل کفر دئ

حکه الهی فرمان دی:

» وَقَالَ لَا تَخْذُنَ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مَفْرُوضًا ۝ وَلَا أُضْلِنُهُمْ
وَلَا أُمِينُهُمْ وَلَا أُمْرُنُهُمْ فَلَعْبَتِكُنَّ إِذَا رَأَيْتَ الْأَنْعَمَ وَلَا مُرْسَلُهُمْ فَلَيْغَيْرُونَ
خَلْقَ اللّٰہِ وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِنْ ذُورٍ اللّٰہُ فَقَدْ حَسِرَ خُسْرَانًا مُّبِينًا

(سورۃ النساء، ۱۸۸، ۱۹۹) ۝

ٿڀاڙه: شيطان وويل: بپله شكه ستا د بندگانو خخه زه یوه حصه خپلوم،
هغوی گمراهان کوم او هغوی په خپلو اميدونه کي غرقوم او هغوی ته امر کوم،
کوم صورت چي اللہ ﷺ ورکري دي، هغه ته تغير ورکري، د حيوانا تو غورونه د
خپلو معبدانو په نامه پري کري، هر چا چي اللہ ﷺ هبر کري او شيطان ئي خپل
دوست ونيوي، بپله شكه په تاوان کي ولو بدی.

تشریح:-

د (فَلَيْغَيْرُونَ خَلْقَ اللّٰہِ) په مصدق کي بيره خريل هم داخله ده.
(مسائل السلوک)

﴿په اسلام کي د بيري حکم﴾

يعني د الله ﷺ جوربست ته تغير و رکول، د هرشی چي وي، د شیطان د امر منونکي دلي خخه جور پزي.

د بيري په اړه نبوی حدېشونه

نبي کريم ﷺ فرمایلی دی:

خالفوا المشرکین قصوا الشوارب و اعفوا اللحى.

ڦياره: د مشرکينو سره مخالفت و کړئ، بيري پر پېدئ او برېتونه کوچني کړئ.

حضور ﷺ په دغه دواړو مسئلو کي، د امر صيغې راوري دي او امر په معنی د وجوب دي، نو دواړه حکمه واجب دي، او د واجبو پرېبنوں حرام دي، د دي وجهي د بيري خريل يا د برېتونه کوچني کول حرام دي.

عن عائشة ﷺ قالت: قال رسول الله ﷺ عشر من الفطرة، قص الشارب، وإعفاء اللحية، و السواك، و الاستنشاق بالماء، و قص الاظفار، و تتف الابط، و حلق العانة، و انتقاد الماء يعني الاستنجاء. (مسلم، ابو داؤد، ابن ماجه)

ڦياره: د حضرت عائشې ﷺ خخه روایت دي، چي رسول کريم ﷺ فرمایلی دي: لس خويونه د خويو خخه د فطرت دي: برېتونه کوچني کول، بيره پرېبنوں، مسواك و هل، د پزي پرېپول، د بغل و رېستان ليري کول، نوکان کوچني کول، سنتي کول، د خولي پرېپول او استنجاء و هل.

په اسلام کي فطرت و هغه کارتہ ويل کېږي، چي د تولو انبیا و کرامو سنت او طريقه وي او مورډ هغه په کولو سره امر کړل سوي یو.

لكه څنګه چي امام نووي رحمۃ اللہ علیہ د مسلم شريف په شرح کي فرمایلی دي: چي بيره پرېبنوں د انبیا و کرامو د سنتو خخه ده. (اصلاح الرسوم)

﴿په اسلام کي د بيري حکم﴾

د هارون علیه السلام په اره په قرآن کي راغلي دي:

﴿لَا تَأْخُذْ بِلِحِيقَتِي وَلَا يُرَاسِّي﴾ (سورة طه، ٩٤)

ڦباره: اپه وروره! ما تر بيري او سرمه نيسه.

عن ابن عمر ﷺ قال: قال رسول الله ﷺ خالفوا المشركين أفروا اللهي و
احفو الشوارب. (مسلم وبخاري)

ڦباره: د مشركينو سره مخالفت و کړئ، بيري پوره کړئ او برپتونه کوچني
کړئ.

په یوه روایت کي د صحیح مسلم شریف د ابو هریرة ﷺ خنده روایت دي،
چي رسول کريم ﷺ و فرمایل: جزوا الشوارب أفروا اللهي خالفوا الم Gros.
ڦباره: برپتونه کوچني او بيري پوره کړئ او د مجوسیانو (آتش پرستانو)
سره مخالفت و کړئ.

حضرت شیخ الاسلام مولانا حسین احمد مدنی رحمۃ اللہ علیہ و ایي: دغه دول
حدیثونه په ڈپرو کتابو کي ستھ، پردي دلالت کوي، چي مجوسیانو او مشرکينو
په هغه زمانه کي بيري خریلې او برپتونه به ئې غتیول شه دول چي ئې په نتی
زمانه کي مسیحان (عیسیویان) کوي.

من لم يأخذ من شاربه فليس منا. (ابوداؤد)

ڦباره: هر هغه خوک چي برپتونه نه کوچني کوي، زموږ خخنه نه دي.

دا باید په یاد ولرو، چي نبی کریم ﷺ په شه دول ناخوبنۍ سره د دې اظهار
کړي دي، یو شاعر و ایي:

گفتہ او گفتہ اللہ بود

گرچه از حلقوم عبد اللہ بود

(داولي مسئلي خنده نیولی بیا تر خلورمي مسئلي پوري د (صفائي معاملات) خنده

اخیستل سوی دي.)

د بيري په اړه یو خو مسئلي

مسئله: -

د بېټو کوچني کول د شونډانو ترسرو پوري (يعني چي د شونډانو سرونه معلومېږي، د شونډانو سرونه بايد په ورېښتاناو کي پېتنه وي) دا سنت دي، او د خريلو په اړه ئې اختلاف دي، بعضي فقهاء د بېټو خريلو ته بدعت وايي او بعضي یيا د بېټو خريلو ته اجازه ورکړي ده، د دې وجهي نه خريل ئې بنه دي.

مسئله: -

د بېټو که چيري دواري خواوي غتني وي، پروا نه لري، په دې شرط هغه چي د شونډانو پرسري بايد غتنه وي.

مسئله: -

د بيري خريل يا کوچني کول حرام دي، که چيري تر یوه موت زياته وي، کوچني کول ئې پروا نه لري، دا دول د خلورو طرفو خخه په داسي اندازه کوچني کول چي برابر او ميانه وي.

مسئله: -

۱- هغه بيره چي تر یوه موت زياته وي او کوچني ئې کري او داسي نور ورېښتانا او نوکان کوچني کري بنه خبره دا ده چي یو ځای ئې بنخ کري، که چيري د بنخېدلوا امكان نه وي، نو په یوه سم ځای کي ئې اچول هم جائز دي، خو په مرداري يا په مردار ځاي کي بايد و نه غورخول سی، ځکه چي د دې خخه د مرضو د پیدا کيدو ويره ده. (بحواله بهشتی گوهر، ص: ۱۱۴، فتاوى شامي و عالمگيری) ژبارن.

﴿په اسلام کي د بيرري حكم﴾

کوم ورپستان چي پربار خوراشه کېږي، که چيري پاك سی پروانه لري، دا دول که چيري وريئي تراندازې ډيرري غتني سی، کولاي سی چي لبئې کوچني کري.
مسئله: -

د بيرري خريل يا کوچني کول، چي تريوه موت کوچني وي، دا دول د بيرپتو غتهول، شه دول چي نن ورخ د ځوانانو په منع کي رواج لري، چي دوي یو دول بنایست هنني حاصل وي، دا حرام دئ. (اصلاح الرسوم)

شيخ ابن الهمام رحمه الله عليه په فتح القدير کي فرمایلی دي:

د بيرري کوچني کول، چي تريوه موت کوچني وي لکه خنگه چي بعضی غرييان او مختنان (نربنوئحکي) ئي کوي، دي کارتہ هيچا هم مباح نه دي ويلي. يعني ټوله فقهاء د امت پر دي مسئله اتفاق لري، چي دغه اجماع د امت هم یو مستقل دليل دي دپاره د وجوب. (يعني د بيرري د پربېنولو لپاره).

مسئله: -

په فتاوى عالمگيري کي راغلي دي:

سورنگ د بيرري د رنگولو لپاره سنت دي، داد مسلمانانو د خويونو خخه

دي.

په فتاوى شامي کي راغلي دي، پله د جنگ د موقع خخه د ورپستانو او بيرري رنگول مستحب دي، په دي شرط چي تور خضاب نه وي، که چيري مجاهد د دېمنانو په زرو کي درعې یا ويرې د پيدا کولو په خاطر استفاده هنني وکري، په اجماع د ټولو فقهاء روادي.

که چيري په نيت د خطا ايستلو د یوه سري وي، لکه خه دول چي خاوند غوارې خپلي بسحبي ته او بسحه غوارې خپل خاوند ته دوکه ورکري، او خپل ځان ځوان بنسکاره کري، يا مزدور غوارې خپل سرڅيل ته دوکه ورکري، دغه کار په اتفاق د ټولو فقهاء ناروا دي، ځكه چي چم کول يا خطا ايستل د نفاق د علامو

خخه یوه علامه ده، او د یوه مسلمان خطا ايستل تر خود هغه خخه فايده و اخلي، په اتفاق د تولو علماء ناروا دئ.

يو بل دريم صورت هم لري، هغه دادئ: چي يوازي د بنایست په خاطروي، تر خو مقابل لوري ئې خوبن کري، په دي صورت کي د علماء تر منع اختلاف دي، اکثره فقهاء او مشايخ دا مکروه بولي، خو امام ابویوسف رحمة الله عليه او نور فقهاء دغه روا بولي^۱، په فتوی ورکولو کي د پراحتیاط پکاردي، خو عمل په دي کول چي بيري رنگول د بنایست په خاطر دغیر مجاهد لپاره مکروه ده. (جواهر الفقه)

۱- حکيم الامت د دي اختلاف دفع کولو لپاره په اصلاح الرسوم کي دوه جواب ورکوي: لو مری جواب دادي چي په حقیقت کي دا قول د امام ابویوسف رحمة الله عليه، نه دي، يو چا هسي د ده و طرف ته منسوب کري دي، دا جواب پر طریقه د منع دي. دوهم جواب پر طریقه د تسلیم دي هغه دا دي چي صحیح دي مورب ئې منو چي دا د امام ابویوسف رحمة الله عليه قول دي او دا هم منو چي امام ابویوسف رحمة الله عليه دغه قول خخه رجوع نه ده کري. نو جواب ئې دادي: چي علامه شامي رحمة الله عليه په شرح عقود رسم المفتی کي يوه گلی قاعده بيان کري ده، هغه گلی قاعده داسي ده، که چيري د صاحبینو (امام ابویوسف رحمة الله عليه او امام محمد رحمة الله عليه) تر منع اختلاف راسي يعني امام محمد رحمة الله عليه يو طرف ته او امام ابویوسف رحمة الله عليه بل طرف ته وي. په دي صورت کي ترجیح د هغه چا و قول ته ورکول کېزی، چي د امام ابوحنیفة رحمة الله عليه سره وي او پر هغه قول فتوا ده. د تور خضاب (تور رنگ) په مسئله کي امام ابویوسف رحمة الله عليه يوازي دي او امام محمد رحمة الله عليه او امام ابوحنیفة دواره د هغه مخالف دي نود لوري ذكر سوي قاعدي پر اساس فتوی د طرفینو (امام ابوحنیفة رحمة الله عليه او امام محمد رحمة الله عليه) پر قول ده. د امام ابویوسف رحمة الله عليه پر قول باندي فتوی نه ده، نو خلاصه دا سوه چي تور خضاب دغیر مجاهد لپاره مکروه تحریمي ده. (اصلاح الرسوم، ص: ۲۴، فتاوى شامي، ج: ۶، ص: ۴۲۲) ژبارن.

د بيرى کوچني کول، چي تريوه مته کوچني وي، حرامه ده. دغه گناه يىخى د گناه كېير و خنده هم بده ده. ھكە چي په دې کار سره د اسلام و احكامو ته سپکاوى كېېي، خوک چي په بىكاره دول سره يوه گناه و گرېي، د معافولو حق نه لرىي. د بيرى د کوچني کولو گناه همېشە د د سره ملگري ده، كە په وخت كي د لمانحه او كە د نورو عباداتو وي دغه گناه ورسه ملگري ده. خلاصه دا ده هغه خوک چي بيره کوچني کوي، يائى خريي فاسق دي^۱، او امامت د فاسق مکروه تحرىمى دي.

كە چىزى دا دول سرى په زوره امامت کوي، او ياخى د مسجد دې امام مقرر كېي وي، بایيد د لمانحه دا کولو لپاره بل مسجد ته ولاپي سى. كە چىرىي مسجد پىدا نه سى، د جماعت لمونخ دى نه پريودي په هغه امام پسى دى لمونخ و گرېي، گناه او عذاب ئې پرمتوليانو او سرپستانو د هغه مسجد دى.

مسئله: د سپينو ورپېستانو كېنىل، په نىت د بنايىست د پاتى كېدو مکروه دى، ليكن د مجاهد لپاره چي د دېمنانو په زرو كي د رعب ياخى ويرى اچولو په خاطروي پروانه لرىي. (صفايى معاملات)

۱. نن ورخ چي کومو مفتیانو بيرى ئې خريلىي وي او درىشى ئې اغوسىتى وي او پرتىي وي باندى فتواوي ورکوي د هفو فتو او هىچ اعتبار نه لرى ھكە چي بيره خريونكىي فاسق دى او د فاسق خبر په دنياوي چارو كي د اعتماد ورنە دى نو په ديني چارو كي شەرنگە د اعتماد ورسى. (آپ كى مسائل، ج، ۷، ص، ۹۸، ۹۹) ژبارن.

د بيري خريل يوه بي خونده گناه ده

د بيري خريل يوه بي خونده گناه ده، حکه چي نه په وخت کي د بيري د خريلو سپري خوند احساس وي او نه وروسته ترهه راحت او آرام احساسوي. خو هغه کسان چي بيره خريي کپدای سی، چي هفوی خوند احساسوي، لکه خنگه چي يو وارد حدیثو په درس کي د حضرت مولانا رشید احمد گنگوهي مرحمة الله عليه په وراندي بيان و سو، چي جنتيان بي بيري رحمة الله عليه چوانان دي، په دې وخت کي يوه شاگرد نوال و کري، چي بنایت د نارينه په بيري کي دي، نو بياولي جنتيان بيري نه لري؟ حضرت مولانا رشید احمد گنگوهي مرحمة الله عليه په جواب کي ورته وویل: خوند ئې د هفو خخه و پوبنته چي بيره خريي.

د بيري پرېښول يوه علامه د اسلام د

بيره د اسلام د علامه يوه علامه ده، يعني په درلودلو سره د بيري، سنتي، عقيقي او د آذان په کولو سره يو سپري په اسلام سره خاصېندي. يوه فرهنگي سپري خپله خاطره بيانول: چي د مسلمانانو او هندوانو د جنگ په وخت کي، زه په يوه ريل گاډي کي سپوروم. مسلمانانو غوبنتل چي ما ووژني، حکه چي ظاهري چېره مي د عيسايانو وه، د شرمه خخه او به سوم (يعني د شرمه خخه خولي راباندي را ماتي سوي) آخر ناچاره سوم خپل پتلون مي

وکبني او خپله ستي مي ور بنكاره کره، او هفوی پرپنسودم، وروسته تر هغه مي توبه و کنبل او بيره مي پرپنسول.

يو مزدور او يو سرخپل د منشى علي اکبر چي د حضرت مولانا تهانوي
 رحمة الله عليه وروردي، د هغه کورته ورغلل. مزدور مسلمان وو، او هغه سرخپل ئې
 هندو وو. د کوريه د کور خخه ئې پان راول، د کور خادم دا فکروکري، چي دا
 مزدور هندو دي. دا پان ئې د مزدور خواته کېپنسودي، مزدور چي بيره ئې نه
 درلودل پر هغه ئې د عيسايي گمان وکري، هغه يسخي وشمپدي او مولانا عالي
 اکبر هم هغه وترتي.

خلاصه دا ده چي بيره د مسلماني يوه روښانه علامه ده، نن ورخ دغه د
 رسمونو او رواجونو مرحلې ورخ په ورخ مخ په ورلاندي ئحي. مخکي تر دې يوه
 داسي زمانه وه چي د سري مرتبه د بريپتو سره ترلي وه، هر خونه چي به ئې بريپتونه
 غت وه، همذاسي به ئې مرتبه تر هغه غته گنهل کېده. خونن ورخ د بيره او بريپتو
 خريل د هغه ئحای نیولي دي. په او سنۍ وخت کي بريپتونه او بيره نه درلودل د نر
 او بسخې پېژندل ډېرسخت کري دي.

په هر حال د نر د مخ پسايست په بيره کي دي، سري په بيره سره بنه
 معلومېږي، هر ډول رنګ چي ئې وي.

رسول اکرم ﷺ د مسلمانانو د بيري خريلو خخه خونه په آزارېږي؟ کولاي
 سې چي دغه مسئله د ميرزا قتيل د خاطري خخه ئې معلومه کري.
 ميرزا قتيل يو آزاد خياله شاعر وو، يوه ايراني سري د ده شعرونه لوستلي
 وه، ده دا فکر کاوه چي دا به يو بنه سري وي. د ايران خخه ئې د سفر سامان
 وترې، تر خوده دغه شاعر سره ملاقات وکري. ډهلى، ته ورسپدي او د ميرزا و
 ملاقات ته ورغلې، په دې وخت کي ميرزا په بيري خريلو بوخت وو. ايراني سري
 ورته وویل: صاحبه بيره خريبي؟ ميرزا قتيل په جواب کي ورته وویل: هو بيره
 خرييم، د چازره خونه خرييم، نن ورخ ډېرڅلک په دې باوردي او وايي:

﴿په اسلام کي د بيري حکم﴾

مباش در پي آزار و هر چه خواهی کن
که در شريعت ما غير از اين گناه نیست

دغه ايراني ژر په جواب کي ورته وويل: هو د رسول ﷺ زره خريبي. حکه
چي په حدیث شریف کي راغلي دي، چي په هر اوونی کي د دوشنبې او پنج
شنې په ورخو کي د امت توله عملونه د حضور اکرم ﷺ و مخته و راندي کېږي،
نبي کريم ﷺ چي کله د خپل امت بد عملونه وويني، دېر غمجن او پرېشانه
کېږي. حکه چي دنبي کريم ﷺ هيله دا ده، چي د ده د امت هیڅ یو فرد دي د
دوبخ د عذاب مستحق ونه ګرځي. ميرزا چي کله د ايراني دا جواب واوريدي،
ګواکي سترګي ئې خلاصي سوي، په یوه فکر کي ولاړي وروسته ئې وويل:

جزاک الله که چشم باز کردي

مرا با جان جان همراز کردي

ب چانې

ډېر د افسوس ٿئا دی، چي ډېر خلک په دې خاطر بيره خريي، چي زموږ عمر ډېر معلوم نه سی. ډېر عمر د اللہ ﷺ نعمت دی، د هغه پتوول ناشکري ډه. بعضي خلک بيا وايي چي موږ د عمر په آخر کي بيره پرپندو. آيا دوي په دې خبر دی چي دوي به د عمر ترپاي ژوندي وي؟ انسان بايد د خپل ژوند پريوه گري باندي هم باور نه لري. ڪڍاي سي د غه ساه د ده آخری ساه وي.

بعضي خلک بيا په دې وجه بيره نه پرپندی چي بيا خلک پر موږ مسخرې کوي. مسلماني صفت د «لا تَخَافُونَ لَوْمَةَ لَا إِيمَانَ» يعني مسلمان د ملامتي او مسخرو شه پروا نه لري. نباید په دې بهانه بيره و خرياست. ٿکه چي د غه کار د ځينو بي عقلو مسيحانو او د یو څو په نامه مسلمانانو په فکر بنه او بنياست دي، خود هغه ذات ﷺ سره چي زموږ او ستاسي اصلی اريکي او ارتباط دي، هغه دا بيره خوبنې وي. (ملت ابراهيم)

دلارامي که دل دروبند
د ګر چشم از هم عالم فرو بند

که چيري بيره پرپنسپول د څو جاهلانو په فکر او عقل د شرم سبب وي، نو مسلماني هم د ډيرو په نزد د شرم سبب ده، نو آيا د اسلام څخه هم بايد تيرسو؟
يو سري و ه حضرت تهانوي رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ ته په خط کي ولیکل، چي که چيري مسلمان حاکم د عيسايانو جامه و انه ځوندي، د هغه د بدبه له منځه ٿي، خلک وايي د یو ه مسجد ملا دي. حضرت تهانوي رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ په جواب کي ورته ولیکل، ستا په شان د یو هونبيار سري څخه ډېر د تعجب خبره ده، چي دا ډول فکر کوي او لا د غه مازي يو فكر دي، چي د تجربې اوليدني خلاف دي. يعني نه په تجربه

«په اسلام کي د بيرري حکم»

سره دا ثابتنه ده او نه په ليدني سره دا ثابتنه ده. ليکن په اسلامي جامه سره د يوه حاکم عزت او رعب بنسکاره کېږي. حکه چي دغه دبدبه او عزت د دين او دينداری تسيجه ده، په خاص دول پياهفعه وخت چي د يوه غټه امتیاز سره وي. د هغه صفت پرژبو او عظمت ئې په زړو کي وي. حکه چي مخکي د دغه دبدبي او هیبت سره و حشت ملګري وو او او س د دغه دبدبي سره محبت او مينه ملګري ده. په يوه حدیث شریف کي راغلي دي: من هاب اللہ هابه کل شئ. يعني خواکي د اللہ خخه ويره لري هر شئ د ده خخه ويرپري، د دې خخه ما سیوا که بل خاکي وي، چي عام خلک بيره خريي يا کفري جامي اغوندي، تردې اندازې چي و عيسايتوب ته نژدې کېږي، آيا دونه د پرآزاد واوسې.

بزيره پر پېسول اتباع د سنت ده

الله ﷺ خپل رسول ﷺ ته أسوةٌ حسنة يعني بنه اخلاق و رکړي دي او د انسانانو لپاره ئې نمونه یا علامه گرځولي ده. «لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ» (سوره الاحزاب، ۲۱) پېشکه ستاسوله د الله ﷺ په رسول ﷺ کي بنه خويونه سته.

دادي که چيري يو سنت پر پېسول سی، پوره علامه نه ګنلي کېږي. الله ﷺ هر سنت خوبنې وي، خودن ورځی مسلمانان د غرييانو شکلونه او څېږي خوبنې وي، دا یو کفري شعور او کفري فکراو یو پېکاره عمل دي.

د بيري په نه پر پېسولو کي جسمي تاوانو نه

د یوناني طب متخصصانو مخکي ويلى وه، چې بيره د نرانو لپاره بنایست، د غارې او سینې ساتونکي ده. او سنۍ یېولوژيکي متخصصان (داکټران) هم دي تیجې ته رسپدلي دي.

يو داکټر وايي: همېشه بيره خريل د سترګو د اعصابو او د دید د کمزوروالي سبب گرځي.

»په اسلام کي د بيري حكم«

يو بل داکتريسا وايي: غته بيره ميكروبونه د حلق او سيني خخه ساتي.
 يوه بله چپنه دې تيجه ته رسپدلې ده او وايي: که چيري ترا اوو نسلو
 پوري د يوپي کورنى توله خلک بيره و خريي، د دوي اتم نسل به گرسره بيره هم نه
 لري، علت د دې دادي، چي ماده منويه د نرانو لو لو كمبوي، تر خو چي په مكمله
 تو گه له منخه ولاره سي.

داکتير هومروايي: بيره خريل د مخ بدرنگي، موډرنيزم او د بنخو عادت
 دې. دغه چپنه په دې باور لري، چي آزادي، مپرانه، حوصله درلودل، همت او
 هغه تول د ناريونو خويونه او د هغوي بنايیست په بيري سره دې، او هغه مرضونه
 لکه د پزى رېش او داسي نور د بيري د خريلو سره ارتباط لري.

(حيثت طبی ریش: مولانا محمد عاشق الهی میرتھی)

حضرت حکیم الامت مولانا اشرف علی تهانوي رَحْمَةُ اللّٰهِ فرمایي: هر کله چي
 د بيري د خريلو گناه ثابتہ سوہ، نو هغه خوک چي هغه بيره خريل خوبنه وي او د
 بيري غټول عيب بولي او بيره خريل بنه بولي. د دغه تولو سره د ايمان ساتنه
 ڈپرہ سخته ده. پر دا ڈول خلکو لازمه ده، چي د دا ڈول بدھ حرکتو خخه توبه
 و کابي او ايمان او نکاح نوي کري او خپل چېره د الله جَلَّ جَلَّ او د هغه د رسول صَلَّى اللّٰهُ عَلٰيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ د
 احکامو سره سمه کري. (اصلاح الرسوم)

تهانوي صاحب رَحْمَةُ اللّٰهِ فرمایي: د بيري خريل خلک بنايیست بولي، په
 داسي حال کي چي دغه زينت نه بلکي بد صوري (بدرنگي) ده. که چيري زينت
 هم وي بيانو خه وجه ده، چي دا حلال و بلل سی، د دغه زينت په حرام گھلوکي خه
 مشکل سته؟

فرق ئې دادي، هغه خوک چي دا حلال بولي او په هغه مرتكب کېږي (بيره
 خريي) نو دين ئې له منخه حي او هغه سري چي دا حرام بولي او په مرتكب کېږي
 (بيره نه خريي) دين ئې د پر لوله منخه حي. (اسباب الفضائل)

﴿په اسلام کي د بيري حکم﴾

د دي وجهي هغه کسان چي بيره خريي، که چيري هغه او س دستي بيره نه سی پرپرسنلای خودونه دی و کري، چي پسخند په ونه وهي. ُخکه ثابته سوه چي شرعی چره عيب بل او هغه خوار بل کفردي. (حيات المسلمين)

ُخکه چي اطاعت د رسول الله ﷺ عين اطاعت د خدائ دی: **﴿مَنْ يُطِعِ**

الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ﴾ (سورة النساء، ٨٠)

ڦباره: خوک چي د الله ﷺ او د رسول ﷺ اطاعت وکري نو ده په حقیقت کي د الله ﷺ اطاعت وکري.

﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ . حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا فِي

أَنْفُسِهِمْ حَرْجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسِّلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ (سورة النساء، ٦٥)

ڦباره: نو قسم دي ستاد رب چي دوي مؤمنان کپدائي نه سی ترهجه پوري چي تا منصف (عادل) ونه مني، په هغه جگره کي چي په دوي کي راپورته سی، یيا په خپلو نفسونو کي تنگي پيدانه کري ستاد فصلې خخه او په خوشحالی سره ئي قبوله کري. يعني په وخت کي د یوه شرعی کارد کولو که چيري په زره کي تنگي احساس کري نو دغه کفردي.

شيخ دايان فرمائي: یو صالح سري وفات سو هغه ئي بنخ کري، یوه زمانه وروسته سبل راغلي، د دي صالح سري مریدانو و غوبنتل، چي د ده جسم (بدن) د دغه ُخایه خخه یوسی. وروسته تر قبر پلتو لوئي وليدل، چي یوه ُخوانه بنخه پرته ده. په حاضرينو کي یوه و پېژندله، چي د فلانکي کلي د عيسايانو بنخه ده چي په پته ئي ايمان راوري وو، وروسته مره سوي وه. د عيسايانو هديري ته ولاړ د هغې بنخې قبر ئي و پلتي، هغه صالح سري پکبني پروت وو. د وارثانو خخه ئي پونتنه وکره، هغوي ورته و ويل دغه صالح سري د جنابت د غسل په مسئله کي شک درلود دي او په دغه موضوع کي ئي د عيسايانو مذهب چي د

﴿په اسلام کي د بيري حكم﴾

جنابت خخه غسل نسته، غوره گنهلي وو، دغه اثر د هغه د باطل خيال وو.
لوستونکي باید د دغه واقعي خخه عبرت واخلي، چي په يوه فرععي مسئله کي
سره د دي چي د جنابت غسل ئي هم کوي، په زره کي ئي يو قسم تنگي
احساسول، د دغه دول پايلی سره به مخامنخ کېري، د مسلمانانو د هديري خخه
به د عيسايانو و هديري ته اتقاليپي.

غورسى فغان ميري

درس عبرت مى داستان ميري

ئيني کسان په دي وجه بيره نه پرېبدى او پر هغه مسخرى کوي چي موب
پوره دينداره نه يو، آخر په دي مسئله کي بيره خنه نقصان ياكوتاه والي لري، چي
هغه باید و خريل سى، تاسو مطمئنه اوسي، چي د بيرى خاوند غل او بىكاره
سرى نه وي، ليكن غل او بىكاره سرى بيره پرېبدى، چي د هغه په واسطه د خلکو
د اعتماد ورسى.

لکه خنگه چي شيخ التفسير مولانا احمد على لاهوري رحمۃ اللہ علیہ فرمائي:
لمونع کونکي نه غل کېري ليكن غل د لمونع کونکي په دول مسجد ته رائىي،
تر خود خلکو خخه بوتونه غالا کري.

آيا هغه خلک چي بيره خريي کولاي سى، چي دغه ادعا وکري، چي دوي د
بشرى کوتاهيانو خخه ليري دي؟ که چيري نه وي، په ربنتيا سره نه دي نو ييا
ولي د بيرى پر خاوندانو مسخرى کوي؟ هغوى باید وستايل سى، حکه چي د
بيرى خريلو په مقابل کي يو بنه عمل زيات لري او خپل خپره ئي په بيره بنايسته
کري ده. د بيرى خاوندان باید د عوامو خلکو د مسخرو خخه خفه او بىزاره نه
سي او په دي سبب سره بيره پرېبنوں پرېبدى، هغوى ته باید داسىي جواب وركري
چي د عبرت وروي. که خده هم توله دنيا ستاسو مخالفين سى او تاسي په هرگرى
او په هرئاى کي ماته و خوري، زمود ارزو ده چي د الله ﷺ د دين په وسيله زمود
نوم بنه سى، که خده هم په دغه دنيا کي د خلکو مخ ته موب بدنامه سو. دنبي کريم

﴿په اسلام کي د بيري حكم﴾

د ستونه په پيروي کي د خلکو د مسخرو خخه پرپشانه کېدل او ياد هغوي خخه خوشحاله کېدل هیچ معنی نه لري زموږ اميد دا دي چي الله ﷺ د اسلام په سبب سره موب سرلوری کړي. بیا هم زموږ خواهش د بيري د خاوندانو خخه دا دي، چي د بيري په درلودلو سره د خپل ځان د اصلاح کولو خخه غافل نه سی او د بيري حق هم پر ځای کړي، نباید داسي کار و کړي چي د عوامو لپاره یو انتقاد سی. په حقیقت کي د بيري خاوندان هم پوره دینداری نه لري، بعضی کسان ئې په بيري خريلو مرتكب کېږي او بعضی کسان ئې په شهوت پرستۍ سره مرتكب کېږي نو یوازی بيره بېله دینداری خه فایده لري؟!

په قرآن کريم کي د بيري حکم

عیني خلک وايي په قرآن شريف کي د بيري حکم نسته، که چيري په قرآن ثابته سی موبد بيره پرپردو. حضرت حکيم الامت اشرف علی تهانوی رحمۃ اللہ علیہ په دې اره داسي فرمایلي دي: د شريعت اصول يا دلائل خلور دي، قرآن، حدیث، اجماع، او فقه که چيري په یوه کي د دغه خلورو خخه یو حکم بنکاره سو، گواکي په ټولو کي بنکاره سو، هر کله چي د بيري حکم د حدیث خخه ثابت سو د قرآن خخه هم ثابت سوي دي: ﴿مَنْ يُطِعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ﴾ (سورة النساء، ۸۰)

ڦباره: خوک چي د الله جل جلاله او د رسول ﷺ اطاعت و کري نوده په حقیقت کي د الله جل جلاله اطاغت و کري.

يو سپری د امام احمد رحمۃ اللہ علیہ شخه په قرآن کريم کي د بيري د حکم پونښته و کړل، امام احمد رحمۃ اللہ علیہ ورته وویل: فکربه و کرم، وروسته به جواب درکړم، اوله ورع ئې لس سیپاري د قرآن کريم شخه تلاوت کړي په دوهم ورع ئې هم لس سیپاري تلاوت کړي په دريم ورع دغه آيت ته را ورسېدي: ﴿وَمَا آتَنَّكُمْ

آلَرَسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَنَّكُمْ عَنْهُ فَأَنَّهُوَ أَنَّهُ﴾ (سورة الحشر، ۷) يعني خه چي د الله رسول ﷺ تاسو ته درکړي دي، هغه قبول کړي او د هغه خه شخه چي تاسو ئې منع کړي یاست منع و کړي. هغه سپری ته ئې و فرمایل: په دغه آيت کي د بيري حکم را غلي دي، د دې وجهي موبده امر سوي دي، تر خوپر دغه سنت پاته سو.

ضميمه

ليکوال: شبیر احمد

﴿يادونه: دغه ضميمه د حكيم الامت مولانا اشرف على تهانوي رحمۃ اللہ علیہ د نور و کتابو شخه را اخہستل سوی ده.﴾

په بيره پرپنولو کي اختيار نه سته

ئيني خلک وايي چي بيره سنت ده، که ئې پرپندى هم پروانه لري او که ئې و خريي هم پروانه لري. دا گرسه غلطه خبره ده حکم بيره پرپنول واجب ده، او د بيري خريل حرام دي، چي تريوه موت کوچني وي کوچني کول ئې په اتفاق د تولو علماء ناروا ده. په حدیث شریف کي رسول اللہ ﷺ په بنكاره سره د بيرى پرپنولو او غتولو حکم کري دي (فتاویٰ محمودیه، ج: ۱۹، ص: ۳۹۲)

توكه

يوسپى د مولانا شهيد رحمۃ اللہ علیہ سره سبق وايد، دغه سپى د مولانا شهيد رحمۃ اللہ علیہ خخه پونتنه وکړل، چي بيره خويو زائد شى ده فطري نه ده، حکم چي کله يو ماشوم پيدا سى بيره نه لري. والزائد اولى بالحذف او زائد په ايسته کولو سره د پربنه دي، مولانا شهيد رحمۃ اللہ علیہ په جواب کي ورته وفرمايل: غابونه خو هم فطري نه دي، چي کله ماشوم پيدا سى غابونه نه لري، هغه هم بايد وکاري، مولانا عبدالحق رحمۃ اللہ علیہ چي کله دا جواب واوريدي نو ئې وویل چي واه! مولانا خده غابنس ماتونکي جواب دي ورکري. (كلمة الحق، ص: ۱۳۶)

يوazi د روژي په مياشت کي بيره پرپبنوں

ئخني خلک د روژي په مياشت کي بيره نه خريي او کله چي روژه تپره سي، بيره بيرته و خريي، بيره خريل خويو حرام کاردي. د کوم خخه چي دغه سپری د روژي په مياشت کي ئان ساتلي وي، خو وروسته تر روژي بيرته دغه بد عمل تكراره وي.

په خپل چي بيره و خريي دغه سپری په يوه حرام کار اخته کېږي او گنهگار دي. همدا ډول که چيري په نائي سره ئې و خريي نو دواړه گنهگاره کېږي.
(فتاوی رحيميه)

بيره خريل د ذلت باعث ۵۵

بيره خريل د ذلت باعث ده، ځکه دليل دا دي چي د بنديانو بيري خريل کېږي. بنکاره خبره ده چي پرمختللو قومونو د بنديانو لپاره د ذلت باعث و ګنډ او دغه ماده ئې تجويز کړه. په دې سبب سره ئې نه ده تجويز کړي، چي د عزت سبب ده. او په يوه قانون کي به دا ماده پيدا نه کړي چي د عزت په وخت د يو چا بيره خريل کېږي، سرپرہ پردي هغه خلک چي ئان د ذلت خخه ساتي د پرمختللو

»په اسلام کي د بيرري حکم«

قومونو دغه د ذلت باعث طریقه اختیاره وي. يعني بيره خريبي او هغه د عزت سبب گئي. (احسن العزيز، ج: ٤، ص: ٣٣٣، اغلاط العوام، ص: ٢٢٧)

د بيرري د سنت والي مطلب

د بيرري د سنت والي مطلب دا دي، چي د بيرري ثبوت په سنت يعني حدیث سره راغلي دي، د دي وجهي بعضی خلک دېته سنت وايي. شیخ عبد الحق محدث دھلوی رحمۃ اللہ علیہ د بيرري د سنت والي وجهد داسي وايي: ”هو ما يقال أنها سنة فمعناها طریقة مسلوکة فی الدين أو أن وجوبها ثبت بالسنة“ (لمعات شرح المشکوة)

ڇياره: دا چي ويل ڪپري، چي بيره سنت ده، د دي مطلب دا دي، چي دا یوه اسلامي طریقه ده، يا د دي مطلب دا دي چي د دي واجب والي په سنت يعني حدیث سره ثابت دي.

که چيري لڳ فکر و کپو هرواجب په سنت يعني حدیث سره ثابت سوي دي. لکه څه دول چي علامه حصکفی رحمۃ اللہ علیہ په در مختار (باب الوتر) کي فرمایي: ”هو فرض عملاً واجب اعتقاداً، سنة ثبوتاً أى علم من جهة السنة لا القرآن“.

ڇياره: دغه (د وتر لمونځ) په عملی توګه فرض دي، په اعتقادی دول واجب دي او د ثبوت په لحاظ سنت دي يعني د دي د واجبوالي ثبوت په حدیث سره سوي دي نه په قرآن سره.

بيره ته سنت ويل داسي دي لکه قرباني ته چي سنت ابراهيمی ويل ڪپري. نو هر کله چي قرباني د سنت ابراهيمی په ويلو سره هغه د فرضيت او واجبوالي څخه نه وزي، بيره هم داسي ده چي هغه ته سنت رسول الله ﷺ په ويلو سره د

واجبو خخنه وزي. بلکي واجب پاته کېږي، د دې وجهي د بيری خريل حرام دی.

علاج

تهانوي صاحب رَحْمَةُ الْعَالِمِينَ په أغلاط العوام کي داسي وايي:
محترمو!

د دې بیان ضرورت خونسته چي بيره خريل گناه ده، ځکه ټول پوهېږي چي دغه گناه ده او س خبره دا ده هغه خلک چي بيره خريي او د هغو عادت ګرځدلې دي او هغوی د ايو دول بنایست ګئي، دغه کسان دغه ناوره عمل خنګه پېړدې؟ زه تاسو ته یوه آسانه نسخه بیانوم، چي ستاسو په کارو کي به هیڅ فرق هم نه رائخي او کار به مو هم سم وي. هغه دا ده چي زه تاسو د دغه کار خخنه منع کوم. خو ټوله درع چي دي کوم کارونه کړي دي د هغه وروسته مابنام د الله حَفَّهُ اللَّهُ په دربار کي د خپل گناه اقرار و کړه او پر هغه پښمانی بنسکاره کړه. او ووايده يا الله حَفَّهُ اللَّهُ موب ستا عاجز او ګنهګار بندگان یو موب ته توفيق را کړي چي ستا د احکامو اطاعت و کړو. سهار چي کله را کښېني بیا هغه عمل و کړي يعني پر خپله گناه باندي اقرار و کړي پر هغه پښمانی بنسکاره کړي او د الله حَفَّهُ اللَّهُ توفيق وغواړي. مابنام بیا هغه عمل تکرار کړي، په دې وخت کي ئیني حاضرينو وویل چي آیا شوک چي دغه کار و کړي، نو آیا بیا دغه سړۍ بيره خريلای سی؟ ما (تهانوي) ورته وویل چي زه کله وايم چي تاسو بيره هم و خريي، زه خو وايم چي تاسو بيره خريي دا کار هم ورسه کوي. په دې سره نه ستاسو په فيشن او زينت کي فرق رائخي او نه ستاسو په یوه عادت کي ګډو دې (خلل) پښېږي، خو

»په اسلام کي د پيري حکم«

گناه مو سپکپري او امكان لري چي ڪرار د دغه کار (پيره خريلو) خخه خلاصون
پيدا ڪري ..

پاڻ

بِسْمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بِسْمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

د تعلیم الاسلام ویب پانی لخوا پر لیکه کیپی:
www.TaleemulIslam-Radio.com

کلام پر منش
خپل ندویہ تولنہ